

Publicerad 2019-08-23 11:53 av Hestia

som

någon

som jagar knytnävar

utsträckta på torg

som hon

hon som skrek hål i väggen och

fällde tavlor om möten

utan rädsla

som en skogsman

som aldrig upphörde att dö

alltid på gång

med inblick och utblick

och vinden i sitt hår

precis där man oftast inte går

någon

någon hoppades på nål och tråd

och en hand som ömsint lagar

inte bakvänder ord

säger precis hur livet är

då och nu

och alla nya vida dagar

med blommor där stjälkarna vidrör varandra

och bladen fjädrar sig upprätta

och samtidigt för sina pistiller vart som helst

i hopp om förändring

höga oktaver plockas där

där skyarna faller i gråt

inget regn lika fullt gnistrande

som dessa genomskinliga droppar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hestia med Poeter.se id #48689 innehar upphovsrätten